

polifonikus térbe helyeződik. A tercinákban összekapcsolt jambikus tizenegyes látszólagos monotóniáját a hármas szám misztikuma „oldja”, hiszen a teljes mű éppen ennek van tökéletesen alárendelve (39 fejezet, 93 ének, 1854 sor).

A műfaji kísérletezés persze nem példanélküli a kortárs szlovén irodalomban. A mára már hagyományosnak tekinthető posztmodern műfajkísérletek mellett a tradicionális, romantikus esztétikai elvek mentén megalkotott nemzeti eposz (Bogdan Novak: *Pesem o Kralju Mtajažu*) is jelen van. A *Sprehajališča za vračanje*, ahogy a fentiekből is kiderülhetett, úgy hív életre egy eddig a szlovén irodalom műfaji rendszerében nem szereplő műfajt, hogy annak interpretációs lehetőségeit – ha csak és kizárólag a verses regény szövegét tekintjük – szélesre tárja, a befogadót, ahogy ez már napjainkra megszokottá vált, saját attitűdjének tudatos átértelmezésére kényszeríti. A szerző prológusával ezt a folyamatot fogja vissza, próbálja a gondolkodás, értelmezés, reflektálás menetét egyetlen, nem feltétlen szükséges, bár lehetséges mederbe terelni.

Feri Lainšček művének esztétikai értéket tehát elsősorban a műnemek közti beszédmód lehetőségének megteremtése, valamint a nézőpontváltó lírai szólamok adják, irodalomtörténeti jelentősége pedig abban áll, hogy a szlovén posztmodern regiszterbe behozta az irodalmi rendszerből egyszer kiiktatott műfajt.

LIPTÁK GYÖRGY: BAROKK HOLD